

Samhället måste ta itu med "ekobrottens serviceorgan"

Ordföranden i Sveriges advokatsamfund, Elisabet Fura-Sandström har i två artiklar angripit förslag till nya regler om penningtvätt som skulle beröra advokater. Samtidigt som hon träder till försvar för det skydd som advokatgärningen har, uttalar hon också i artikeln att det inte finns några undersökningar som visar att advokater medverkar till penningtvätt i märkbar omfattning.

Det är riktigt att det inte finns några offentliga utredningar eller undersökningar som påvisar detta. Troligen skulle det vara svårt att genomföra någon utredning värd namnet, inte minst med anledning av det stränga klient-skydd som råder.

I mitt yrke som ekoåklagare vid Ekobrottsmyndigheten i Stockholm har jag dock de senaste åren samlat på mig en del erfarenheter på området. Från denna utgångspunkt framstår advokat kåren som klart heterogen.

I den del som representeras av Elisabet Fura-Sandström, handlar det om noggranna, oförvitliga och skickliga yrkesmän och -kvinor. Dessa utgör naturligtvis huvudparten av samfundets medlemmar.

Därutöver finns en annan grupp som mer verkar utnyttja advokattiteln till att ge service till mycket dubiosa eller kriminella personer och grupper. Det finns klara kopplingar i flera fall mellan brott och dessa advokaters klientmedelskonton.

Samtidigt eroderar vissa advokater grunden för sin särställning genom att blanda verksamheter, sitta i bolagsstyrelser eller delta aktivt i affärsdrivande verksamhet, något som aldrig varit avsikten med det särskilda skydd en advokats verksamhet åtnjuter.

Att komma åt "den ekonomiska brottslighetens serviceorgan" är en av de mest angelägna uppgifterna för samhället och för att bekämpningen av den ekonomiska brottsligheten ska kunna lyckas.

Den starka ambition som regeringen visar, när det gäller bekämpningen av ekonomisk brottslighet, är nödvändig för att tillräcklig uppmärksamhet ska kunna ges dessa komplicerade frågor.

Även om jag delar Elisabet Fura-Sandströms oro för att nya regler kan ge vissa gränsdragningsproblem, har vi nog att leva med den osäkerhet utvecklingen bjuder, och på sikt måste antagligen lagstiftningen på området gå betydligt längre än vad som är fallet i de nu liggande förslagen.

Gränserna för penningtvätt, och brott i samband därmed är väl definierade, och utvecklingen i andra länder är inte uppmuntrande.

Det krävs enligt min mening en betydligt aktivare insats från Advokatsamfundets sida än att blunda för de problem som skapas inom den egna kåren, att luta sig mot "en lång tradition" och i lätt nedlåtande ton avfärda reformförslagen som medel att visa "politisk handlingskraft".

BJÖRN BLOMQVIST

Chefsåklagare vid Ekobrottsmyndigheten

Vissa advokater missbrukar sin särställning, skriver Björn Blomqvist.

Tidigare inlägg

Elisabet Fura Sandström den 10/10 och den 23/10 finans-